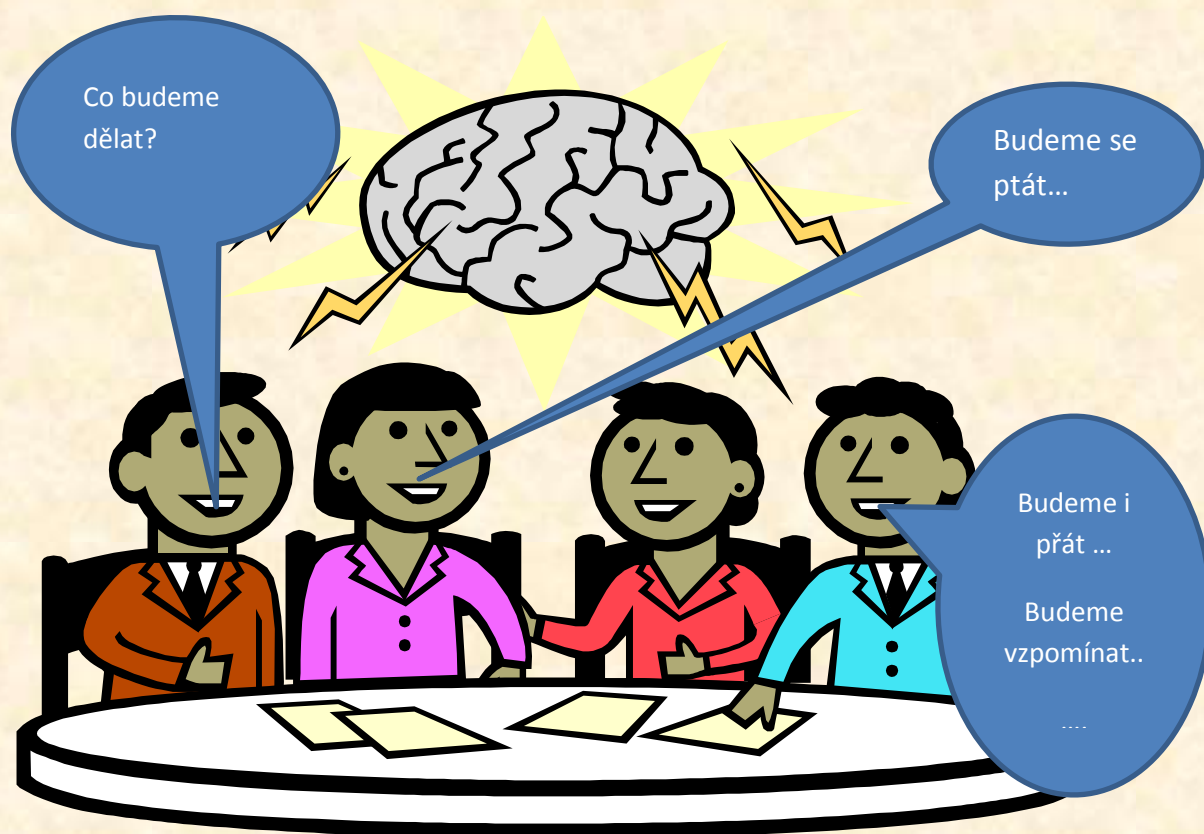

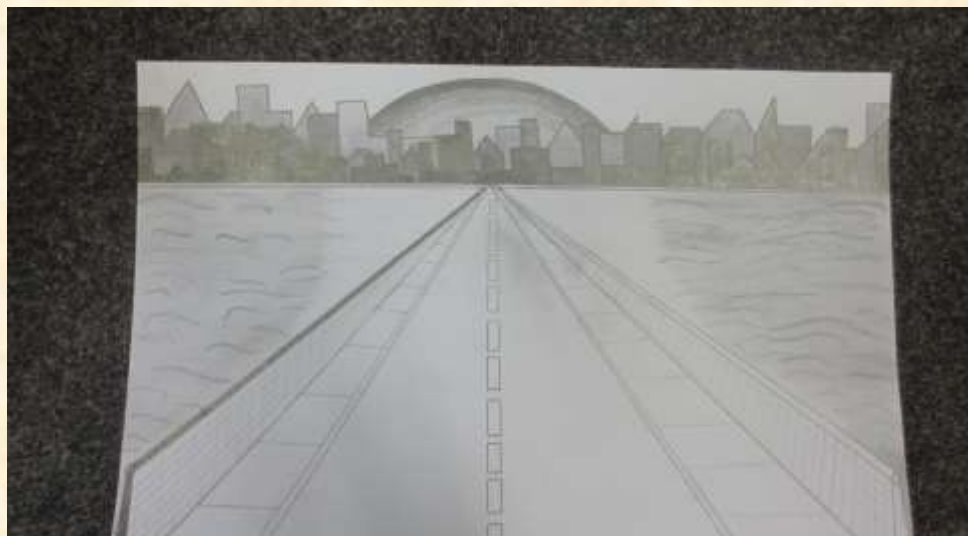
Školní časopis

Pod lavicí

Školní rok 2012/2013

Číslo 11

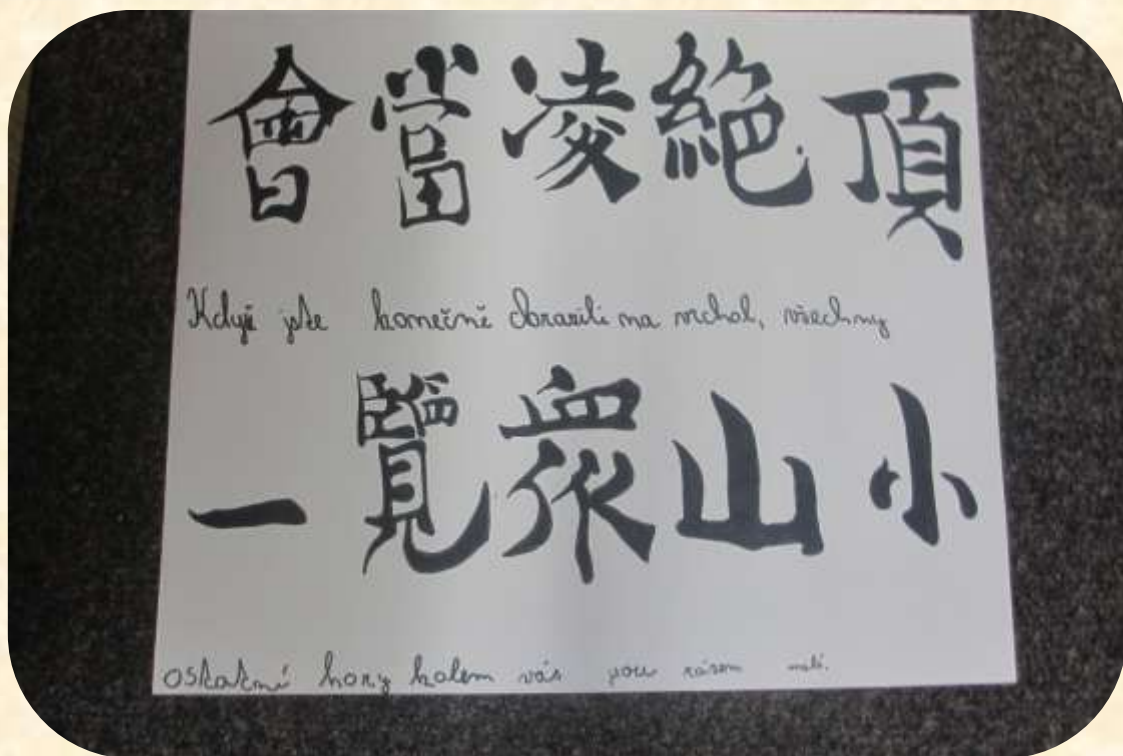

Perspektiva Julie Waltherové, 9. C

Tentokrát začínají stránky našeho časopisu něčím zvláštním, něčím neobvyklým, něčím výjimečným.

Deváťáci se ptají, vzpomínají, loučí se a posílají přání k narozeninám.

Čínská kaligrafie, Aneta Jindrová, 9. C

Za redakci:

Aneta Jindrová, Patricie Michalovičová, Eliška Rychtrmáčková, Daniela Zbraňková

Anketa na téma: „Kdy byla založena naše škola?“

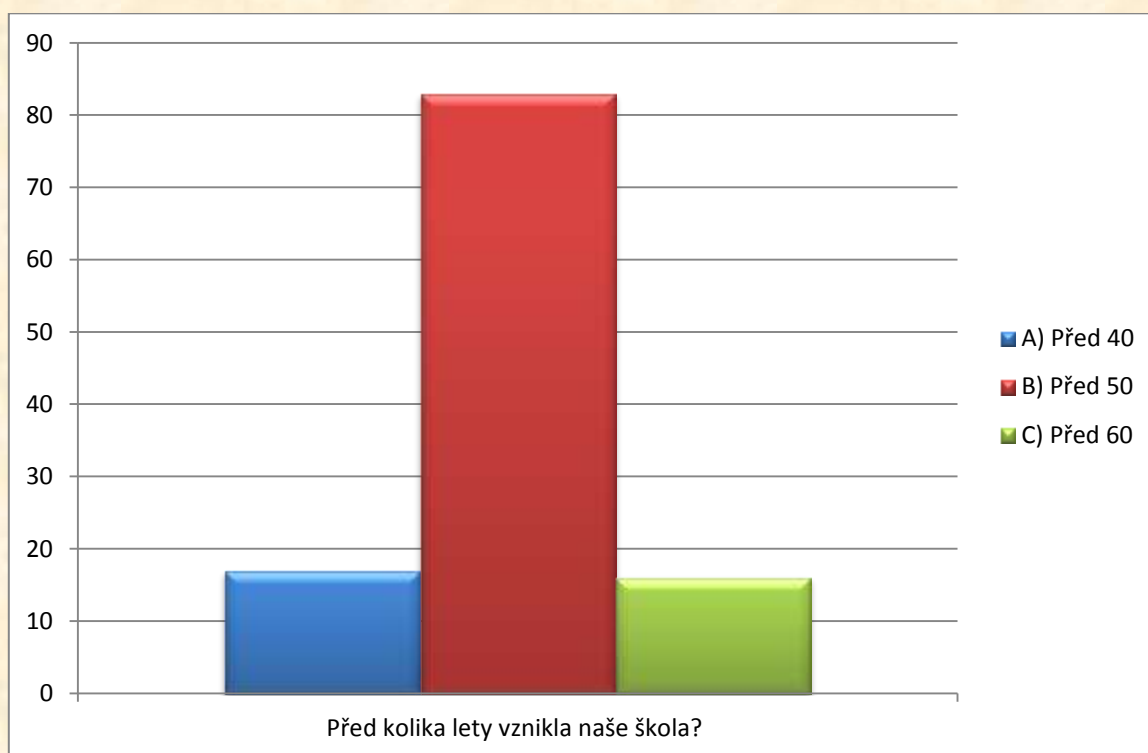
Jelikož slavíme 50. výročí založení naší školy, zeptaly jsme se žáků na jednoduché otázky:

„Kdy byla založena naše škola?“

„Byla naše škola od začátku sportovní?“

„Kolik měla žáků?“

Celkem jsme se zeptaly 116 žáků a tady jsou výsledky.

Správnou odpovědí je: B, před 50 lety.

Správně odpovědělo: 81,6% žáků.

Správnou odpovědí je: B, ne.

Správně odpovědělo: 72,7 % žáků.

Správnou odpovědí je: A, více než 1000 žáků.

Správně odpovědělo: 14,7 % žáků.

Připravily Daniela Zbraňková a Eliška Rychtrmocová, 9. C

Přání a vzpomínky

Tento rok naše škola slaví 50 let. Proto jí chci z celého srdce popřát hodně úspěchů ve sportovních akcích, v olympiádách, ale i v počtu žáků, a hlavně, aby pořád byla tak úspěšná jako doteď a aby ji měly všechny děti rády, tak jako ji mám ráda já. A pevně věřím, že tu bude stát dalších 50 let.

Eliška Rychtrmocová, 9. C

Perspektiva Elišky Rychtrmocové, 9. C

MILÁ ŠKOLO...

PŘEJU TI DLOUHÝ A SPOKOJENÝ ŽIVOT, HEZKOU FASÁDU, BARVU, OKNA, HODNĚ HODNÝCH DĚTÍ, KTERÉ TI BUDOU DĚLAT RADOST, HEZČÍ LAVICE, NEROZVRZANÉ ŽIDLE, DALŠÍ INTERAKTIVNÍ TABULE, A SPOUSTU, SPOUSTU DALŠÍCH VĚCÍ...

NEJVÍC TI PŘEJU, ABYS URČITĚ ZNOVU POTKALA TAK SLUŠNOU A DISCIPLINOVANOU TŘÍDU, JAKO BYLA TA NAŠE ...

ALE PŘEDEVŠÍM TI PŘEJU, ABYS DLOUHO STÁLA A VZDĚLÁVALA DALŠÍ A DALŠÍ DĚTI ...

Vendula Kalinová, 9. C

DŘÁNÍ K NAROZENINÁM NAŠÍ ŠKOLY

Přeju naší škole dalších krásných padesát let a ta nová pěkná fasáda, aby dlouho spolužila. Přeju jí také hodně úspěšných nových studentů a kvalitních učitelů. Ať nadále vyhrává sportovní akce, ale i olympiády a jiné soutěže.

Adam Hradílek, 9. B

Vzpomínka na první třídu

První dny v první třídě si už moc nepamatuju, protože jsem byla ještě celkem malá. Ale přece si něco pamatuji. Na paní učitelku Práškovou, jak mě učila kreslit domeček se stromem a kočkou, byly to první momenty, které si vybavuji. Hodně mě toho škola naučila, od prvních základních věcí, až po ty, co budeme v budoucnu potřebovat. Sice jsem se do školy moc netěšila, ale postupem času se mi tu začalo líbit. Našla jsem si nové kamarády, za které jsem hrozně moc ráda.

Děkuji škole, co všechno mě naučila. Nikam jinam bych už nechtěla chodit.

Eliška Rychtrmocová, 9.C

Milá školo,

přeju Ti všechno nejlepší k Tvým padesátým narozeninám. Nechápu, že Tě ještě baví stát na tom stejném místě vedle aquaparku a že trpíš naše chování na školních chodbách, každopádně Ti nic jiného nezbyvá. Přeju Ti, aby Ti nová žluto-oranžovo-zelená fasáda vydržela co nejdéle a aby sem chodili hodnější žáci, než jsme my.

Patricie Michalovičová, 9. C

Jelikož je naše škola asi nejlepší školou v celém okolí Uherského Hradiště a má hodně úspěchů, tak jí přeji, aby se jí dařilo i nadále. Aby učitelé byli tak hodní jako doted', ale hlavně, aby tu stála dalších 50 let!

Daniela Zbraňková, 9.C

Tento rok existence

tisíc žáků a vždy se snažila udělat ty nejlepší podmínky pro vyučování.

tomu bude padesát let školy. Prošlo jí několik

Moje působení začíná na jaře v roce 2006, kdy jsem přistoupil sem na školu. Od té doby se zde mnoho věcí změnilo: nová okna, fasáda a mnoho nových věcí k vyučování. Moje působení zde letos skončí a doufám, že na nás budou učitelé v dobrém vzpomínat.

Milá školo, přeju ti, abys vychovala ještě mnoho generací a měla dobré úspěchy. A hodně štěstí do další padesátky.

David Uhříček, 9. C

Portrét od Marie Hamhalterové ve spolupráci s Anetou Jindrovou

TENKRÁT

Před padesáti lety se zrodila naše škola. Tenkrát byla ještě maličká a jistě neměla velké ambice. Ani nevím, jak to zde přesně vypadalo, protože tenkrát jsem ještě zdaleka nebyl na světě. Ani dobrý kamarád internet mi zde nepomůže. Ani nevím, jestli už na začátku to byla škola Sportovní se sportovními třídami (mimochodem skvělý nápad).

Poprvé jsem o „staré škole“ slyšel od mého otce, který sem chodil do hokejové třídy. Celý nadšený mi vždy vyprávěl příběhy, které se zde odehrávaly za jeho mladistvých let. Když já jsem zde konečně nastoupil, na stěnách nevisel jako tenkrát p. prezident Novotný, ale prezident Klaus a vše už bylo jiné.

Třeba za několik let bude tuhle práci dělat můj syn a také bude vzpomínat na příběhy ze základní školy, které mu budu vyprávět...

Adam Jašek, 9. B

Hádejte: Kterí bradiští sportovci chodili na naši školu?

Historie naší školy

Na druhé nejstarší základní škole v Uh. Hradišti, Sportovní 777, začala výuka 1. 9. 1963 ve 29 třídách s 1 040 žáky. Na tehdejší dobu se jednalo o poměrně rozlehlý moderní školní areál nabízející solidní výukové možnosti ve všech oblastech. Vzhledem k rozlehlosti areálu a velkému počtu žáků se k 1. 9. 1970 škola rozdělila na 3. a 4. základní školu a od prvního září 1974 vzniká na 3. ZŠ první sportovní třída se zaměřením na lehkou atletiku s počtem 35 žáků. O 10 let později, v roce 1984, byla otevřena další sportovní třída se specializací na kopanou. V roce 1992 dochází ke spojení 3. a 4. ZŠ, tím vzniká opět pouze jedna, a to 3. základní škola s 26 třídami a 682 žáky. V tomto roce přibyla třetí sportovní třída se zaměřením na lední hokej. Od této doby jsou pak každoročně otevírány dvě třídy se specializací na kopanou a dvě na lední hokej (doplněné o dívky se všesportovním zaměřením). Další významnou organizační změnou prošla sportovní ZŠ v roce 2001, kdy (stejně jako všechny základní školy) získala právní subjektivitu. O 1. 1. 2003 je k ní přiřazeno odloučené pracoviště – neúplná škola vésky pro 1.- 5. ročník.

V roce 2004 byla sportovní výuka rozšířena o znovuzaloženou třídu se zaměřením na lehkou atletiku. K 30. 6. 2004 bylo rozhodnutím Rady města Uh. Hradiště pro nedostatek žáků odloučené pracoviště – škola vésky – zrušeno.

V současné době se na sportovní škole vzdělává 535 žáků ve 23 třídách. Žáci sportovních tříd absolvují týdně pět hodin všeobecné sportovní přípravy s regenerací formou plavání. V návaznosti na zaměření sportovních tříd škola úzce spolupracuje s 1. FC Slovácko, HC Uh. Hradiště a AC Uh. Hradiště. Při ZŠ působí 24 kroužků mimoškolní výchovy.

Škola se podílela na výchově řady vynikajících sportovců, z nichž mnozí úspěšně reprezentovali a reprezentují Českou republiku. Ze známých jmen jsou to např. fotbalisté Miroslav Kadlec a jeho syn Michal Kadlec, Luboš Vlček, lyžař Robert Žalman, atleti Iva Jurková, Milan Bělošek, Aleš Maňásek, Iveta Mazáčová, veslař Jakub Hanák, požární sportovci Ivo Ressler a Pavel Sádecký.

Zdroj: J. Čoupek a kol., Uherské Hradiště, královské město na řece Moravě

Připravily Patricie Michalovičová a Aneta Jindrová, 9. C

Stará a nová škola

Shrnutí nejdůležitějšího...

*Naše základní škola je **druhou** nejstarší základní školou v Uherském Hradišti.*

*Výuka v ní **začala 1. 9. 1963.***

*Měla 29 tříd a **1040 žáků.***

Škola se podílela na výchově řady sportovců, z nichž mnozí úspěšně reprezentovali a reprezentují České republiku.

Ze známých jmen jsou to např. fotbalisté Miroslav Kadlec a jeho syn Michal Kadlec, veslař Jakub Hanák, hokejista Jaroslav Balašík, z nejmladších atletka Iveta Mazáčová, veslař Michal Plocek,

Kuba Hanák

Michal Plocek

Atletka Iveta Mazáčová - sprint

Některé sportovní výsledky:

- podíl na 7. místě štafety ČR ME do 22 let 2007
- 1. místo Memoriál J. Odložila 2009
- podíl na 10. místě ČR, ME družstev 2009
- podíl na 1. místě ČR ME družstev 1. liga 2010
- podíl na 10. místě ČR ME družstva – superliga

Fotbalista Michal Kadlec

Hokejový život Jaroslava Balaštíka

Jeho život začal v Uherském Hradišti, kde se narodil 28. listopadu 1979 a kde také vyrůstal v učitelské rodině, avšak on šel vstříc pouze k hokejové kariéře. Jenže, jak to bývá, Jarča jako malý vyzkoušel mnoho sportů, jako jsou běžecké závody nebo fotbal. Přesto hokej byl pro něho číslo jedna. V jeho šesti letech nastoupil do přípravky, kam ho zavedl jeho otec Jaroslav. Po celou dobu ho trénoval Josef Gášek, což byl podle Jarčova otce dobrý trenér. Za tamní klub hrál až do osmé třídy, poté si ho vytáhl Zlín.

„Byl to druhý rok po mém příchodu z Uherského Hradiště. Trošku náhodně nás dal tehdejší trenér Venera s Petrem Valou dohromady a tu sezonu jsme spolu odehráli celou. Martin Ambruz se k nám přidal až v době, kdy jsme poskočili o kategorii výš a hráli za starší dorost, tedy dnešní juniorku. Od té doby naše útočná trojice držela pohromadě,“ vzpomíná Jarča.

„Hráli jsme čtvrtý rok útok a praktikovali jsme takový ten juniorský, živelný, energický hokej a byli jsme pro mužstvo určitým přínosem. Později se nám společně již tak nedařilo a trenérům nezbyvalo nic jiného, než nás rozdělit. Každý si pak šel vlastní cestou.“

První branku v extralize vstřelil dne 27. listopadu 1998 ve 24. kole v zápase HC Slavia Praha – HC ZPS Barum Zlín.

Byl to trenér Tonda Stavjaňa, který tušil, že Jarča potřebuje chytrého centra s výbornou nahrávkou a myšlením. Volba padla na Petra Lešku, který výše uvedené nároky splňoval. V play off nestačili na Vítkovice a s těmi prohráli 3:1 na zápasy a obsadili tak konečné pěkné třetí místo.

Byl to právě trenér Venera a Přikryl, který na sezonu 2001/2002 dali dohromady údernou řadu ve složení Balaštík – Leška – Pivko, která v základní části nastřílela úctyhodných 61 branek, v play off dalších 12 gólů a stali se postrachem celé extraligy. V těžké sezoně si odbyl i premiérový start v reprezentaci a 6. 11. 2001 nastoupil v Helsinkách v zápase proti Finsku, který byl zahajovacím utkáním Švédských hokejových her.

„Snem každého hokejisty je reprezentace. Mým prvním cílem byla extraliga, potom jsem trošičku začal pomýšlet o reprezentaci,“ prozradil Jarda.

Tak jako každý výjimečný hráč, který něco dokázal, i on fanoušky rozděluje. Na ty, kteří fandí klubu, v němž hraje a na ty, kteří ho nemusí, v horším případě nenávidí. Ač v civilu velmi nenápadný, příjemný, skromný, vlídný a ochotný člověk, který by mouše neublížil, v hokejovém kolbišti nezná bratra. Typický střelec, koncový hráč, který se nebojí chodit před bránu soupeře,

kde to nejvíce bolí. Umí ránu rozdat i přijmout. Jak vypadá jeho typický gól? Cloní brankáře, svádí urputné souboje s obránci a čeká na nahozené, nebo vyražené pukky brankáře, aby je mohl tečovat, či dorazit za jeho záda. Jeho další zbraní je střelba. Především nebezpečný a rychlý příklep. Nepotřebuje velký náprah, který vše zpomaluje. Má sílu v zápěstí a vůbec v celých rukou.

Pro tým je jako střelec nepostradatelný, protože střelci podobných kvalit jsou dnes vzácnost. Jim se proto dá odpustit, že nebrání. Pro jeho tým jsou branky důležité, avšak bez šancí nejsou ani branky. Konkrétně on potřebuje spoluhráče, který mu v brankové situaci přihraje, má hokejové myšlení a ví, kam musí puk přihrát.

A Jarda s Petrem Leškou těží právě z dlouholeté sehranosti. Jarda ví, kam puk v přesilovce Leška pošle, proto je o krok před soupeřem. Přestože nedisponuje rychlostí, která je tak typická u jiných křídle, kteří dostanou puk do jízdy a obránci se jenom ohlédnou, u Jardy je nejdůležitější stabilita, jelikož dokáže souboj ustát.

„O Jardovi můžu mluvit jen v dobrém.

Měl jsem možnost s ním pracovat jak v dorostu, kam jsme ho přetáhli z Uherského Hradiště, tak v mužích.

Vždycky byl velmi pracovitý a nebyl s ním žádný problém. Povahově je taky skvělý. Stručně řečeno byla radost s ním pracovat,“ řekl jeho bývalý trenér Zdeněk Venera. Jarda si uvědomuje, že je stále co zlepšovat a mnohdy po tréninku zůstává děle na ledě a piluje střelbu, nebo soutěží se spoluhráči v nájezdech.

„Hráč netrénuje pro kouče, ale kvůli sobě.“ - Sherlock Holmes.

Moje vzpomínka na první třídu

První září je dobrý začátek pro každého a ještě lepší pro ty, kteří se chystají do první třídy. Kdo by se netěšil? Nové prostředí, noví kamarádi, stálý režim jako je brzké ranní vstávání, dopolední učení ve škole, odpolední plnění úkolů a brzo jít spát. Malé děti se těší, naučí se něco nového. Naučí se číst, psát, počítat a všechny další věci. Kdo by se netěšil? Já to měla stejné, ale později jsem vlastně došla na to, že mě škola sice naučila mnoho věcí, ale v pozdějším věku jsem se podle mého vlastního názoru učila věci, které jsou do života nepotřebné. Moje vzpomínky na první školní den jsou jen velice matné. Přece jenom je už to 8 let zpátky.

Mou první školou, na kterou jsem nastoupila, byla Základní škola Jarošov. Dříve na tuhle školu chodil můj bratranec a výhodou bylo, že tahle škola byla blízko mého bydliště, co by kamenem dohodil. Pamatuji se, že jsem byla, jako každý nový žák či žákyně, natěšená. Z fotek si velice vybavuji to, že jsem měla červené šaty, oranžovou aktovku s dalmatinem a v ruce červenou růži pro mou třídní učitelku. Na začátek bych řekla, že to ušlo. Seděla jsem v druhé lavici s mou kamarádkou Ájou, ale za ty roky jsem seděla s hodně kamarády ze třídy. Kolem nás pobíhali zmatení rodiče a vyptávali se, kdy přijde naše nová paní učitelka. Na lavici jsme měli první pastelky a další pomůcky. Víím, že jsem si tehdy myslela, že škola bude super. Nezapírám to, že mě nic nenaučila. Teď jsem v deváté třídě a na tu první jenom vzpomínám, ale kdybych mohla, hned se tam vrátím.

Aneta Jindrová, 9.C

První kroky v této škole

Řekl bych chaotická třída rozdělená do několikačlenných skupinek, které se navzájem moc neznaly a držely při sobě v uzavřeném kolektivu. Já jsem stál někde mezi nimi, znal jsem se s každým jen tak od pohledu, ale nepatřil do žádného „kruhu“. Učit se mi moc nechtělo, a tak jsem proplouval spíše s průměrnými známkami. Byly to celkem fajn časy, nikdo se s nikým nehádal, ale zároveň panovala jistá hierarchie. Ale byly zde i pěkné chvíle, chvíle výletů a chvíle radosti.

Když se kluk skláněl k závěru, jako letadlo přistává na ranvej, tak i naše chvíle končí, ale otázka zůstává.

Co bude dál?

Štěpán Kebort, 9. B

Škola v minulosti

Před školou ↓

Co se učilo ↓

15. Překládejte.

na mém stole
v naší třídě
moje knihy
tvoje kresby
naše výsledky
vaše časopisy
Čí je ta kniha ?
Čí jsou ty verše ?
Čí je ten kabát ?
Čí čepici sis vzal ?

на моём столе
в нашем классе
мои книги
твои рисунки
наши результаты
ваши журналы
Чья это книга ?
Чьи это стихи ?
Чьё это пальто ?
Чью шапку ты взял ?

Co se mělo

Pionýr

Organizace Pionýr byla založena jako ideologická organizace KSČ pro děti na základní škole. Sloužila komunistické straně pro šíření myšlenek socialismu mezi dětmi. Skaut a podobné předúnorové organizace byly v té době zakázány. Učitelé na základních školách byli nuceni zajišťovat masový nábor do Pionýra. Hlavním kritériem úspěšnosti byla politická organizovanost a šíření myšlenek komunismu mezi dětmi. Pionýři měli modrobílý stejnokroj s rudým šátkem a skládali slib

Dopis od Aljoši

Jirka přišel na schůzku pionýrů. V ruce držel dopis.

„Podívejte se, co nesu. Psal mi Aljoša z Kyjeva.

Posílá nám obrázky kosmonautů.“

„Ukaž! Tady je Gagarin.“

„Můj táta vyprávěl, že Gagarin první obletěl zeměkouli.“

„Můj dědeček říkal, že ta kosmická loď se jmenovala Vostok.“

„A víte, že Gagarin byl také v Praze? Můj táta ho viděl.“

Pionýrský slib

Slibuji před svými druhy, že budu pracovat, učit se a žít podle pionýrských zákonů, abych byl dobrým občanem své milované vlasti, Československé socialistické republiky, a svým jednáním chránit čest pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže.

Heslo

- Výzva: K budování a obraně socialistické vlasti buď připraven!
- Odezva: Vždy připraven!

JÍDELNA

MINULOST ↓

SOUČASNOST ↓

SPOJOVACÍ CHODBA

MINULOST ↓

SOUČASNOST ↓

EXKURZE - Oświęcim

Osvětim

Asi v listopadu roku 2012 nám oznámila paní učitelka, že se bude konat zájezd do koncentračního tábora Osvětim. Kdo chtěl, tak si mohl vzít přihlášku a dát zálohu. Já jsem splnil oboje. Přesný termín se určil na květen roku 2013. Jak se řeklo, tak se také udělalo. Do Osvětimi jsme jeli 6. 5. 2013 v pondělí. Odjezd byl už 5:30, takže jsem musel jít brzo spát, abych brzo vstal. Jak jsem dojel do Uherského Hradiště, tak jsem si ještě zašel nakoupit na cestu pár věcí a pak jsem se vydal na místo odjezdu. Cesta byla ukrutně dlouhá a nudná. Jeli jsme asi 4 hodiny. Jak jsme dorazili na místo, tak jsme museli počkat na průvodce, který nás provedl táborem Auschwitz 1. Prováděl nás a ukazoval, co se vlastně dělo v těchto táborech. Já osobně jsem byl hodně zděšený a jsem rád, že jsem se narodil 50 let potom, protože bych to nedal a asi bych spáchal sebevraždu. Okolo celého tábora byly ostnaté dráty pod elektrickým proudem, takže uniknout bylo nemožné. Po tříhodinové procházce po Auschwitzu 1 jsme se přesunuli i s průvodcem asi do 2 – 3 km vzdáleného Auschwitzu 2. Ten byl asi 100x větší než Auschwitz 1. V Auschwitzu 1 bylo přes 28 domů a v Auschwitzu 2 300 domů. No zkrátka bylo to strašné. Jak jsme dojeli do Auschwitzu 2, tak nám průvodce ukázal, kudy vozili lidi do koncentráku, provedl nás táborem. Trvalo to asi 1 hodinu. Pak jsme si sbalili saky paky a odjeli domů. Z této výpravy jsem byl celkem vyděšený, ale jsem rád, že jsem ji podnikl.

Radovan Mikula, 9. B

Osvětim

V pondělí 6. května jsme jeli do koncentračního tábora Osvětim. Vyjeli jsme nějak o půl šesté ráno a přijeli kolem půl desáté. První prohlídka trvala asi 2,5 hodiny a druhá nějak 50 minut. Viděli jsme toho strašně moc. Měli jsme na sobě sluchátka, abychom průvodci pěkně rozuměli. Byli jsme i v plynové komoře, kde to bylo strašně škaredé. Viděli jsme tam toho moc, například obrazy těch, co tam zemřeli, 2 tuny lidských vlasů, hrnce, ale i taky ten jed (Cyklon B), čím tam trávili ty, kteří si to vůbec nezasloužili. Bylo hrozné to poslouchat a zamýšlet se nad tím, jaké to bylo v tu dobu. Druhý vězeňský tábor Birkenau byl o mnoho větší než ten první. Doktor Mengele byl zlý člověk, protože prováděl pokusy na malých dětech. Když přijela žena do koncentračního tábora, tak měla 75 kilo a 160 cm a když ji vysvobodili, tak měla neuvěřitelných 25 kilo. Chlapi po práci jedli jen hnusnou, smradlavou polévku a „kávu“.

Daniela Zbraňková, 9. C

POZVÁNKA NA OLYMPIÁDU

Termín konání: 23. - 28. 6. 2013

**Místa konání: Zlín, Otrokovice, Uherské Hradiště,
Ostrožská Nová Ves, Hluk, Luhačovice, Staré Město.**

Podrobnosti: www.odm2013.cz

Zahajovací ceremoniál: Neděle 23. 6. od 13.00 hod.

Městský fotbalový stadion Miroslava Valenty v Uh. Hradišti

Pořadatel

Zpracoval David Uhříček, 9. C

HRY VI. LETNÍ OLYMPIÁDY DĚTÍ A MLÁDEŽE ČESKÉ REPUBLIKY 2013

Už jen několik dní zbývá do zahájení Her VI. Letní olympiády dětí a mládeže České republiky, které 23. až 28. června 2013 proběhnou ve Zlínském kraji.

Hlavními centry olympiády se stanou Zlín a Uherské Hradiště, ale některé soutěže se budou konat i v jiných místech, např. triatlon v Otrokovicích, veslování a kanoistika v Ostrožské Nové Vsi a orientační běh vedle Zlína zavítá i do Luhačovic.

Mladí účastníci ze všech krajů republiky se v průběhu olympiády utkají v celkem 16 sportovních a 2 kulturních disciplínách. Své síly změří na příklad v atletice, plavání, fotbalu volejbalu, basketbalu, nohejbalu, veslování, kanoistice, cyklistice, triatlonu, stolním tenise, vzpírání, sportovní střelbě a orientačním běhu. Do kulturních disciplín bude patřit taneční a výtvarná soutěž. Přihlášeno je celkem 2 364 závodníků, 462 trenérů a 30 vedoucích výprav.

Zahajovací ceremoniál se uskuteční 23. června na Městském fotbalovém stadionu Miroslava Valenty v Uherském Hradišti. Vystoupí na něm mimo jiné zpěvačka a herečka Monika Absolonová nebo vítěz pěvecké soutěže X Faktor Jiří Zonyga. Závěrečný ceremoniál, jehož zpestřením bude koncert zpěváka Petra Bendeho, bude 27. června hostit Masarykovo náměstí v Uherském Hradišti. Pro účastníky olympiády je připraven i další bohatý doprovodný program, kam budou patřit například návštěva zlínské ZOO, plavba po Baťově kanále nebo prohlídka hradu Buchlov.

Tomáš Krejčí, 9. C

Co se kde bude konat

Atletika: Atletický stadion Uherské Hradiště

Plavání: Lázně Zlín

Fotbal: Fotbalový areál Širůch a Rybníček Staré Město, Fotbalový areál Zlín - Vršava, Stadion Miroslava Valenty Uherské Hradiště

Volejbal: Sportovní hala Uherské Hradiště, tělocvična Gymnázia Uherské Hradiště

Basketbal: Sportovní hala Zelené Zlín, tělocvična SZŠ a VOŠZ Zlín

Nohejbal: Areál TJ Jiskra Otrokovice

Tenis: Tenisový areál Vršava, Zlín

Veslování a kanoistika: jezero Kunovská tabule (Ostrožská Nová Ves)

Cyklistika: Uherské Hradiště, Staré Město

Triatlon: Otrokovice (Štěrkoviště)

Stolní tenis: Sportovní hala Hluk

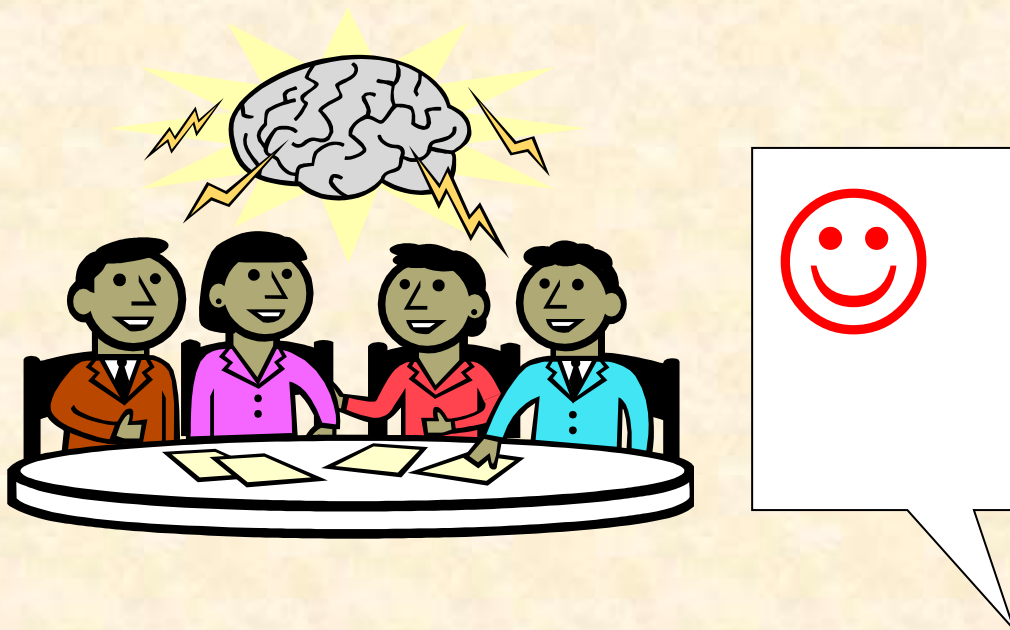
Orientační běh: Zlín, Luhačovice

Vzpírání: Zlín-Jižní Svahy

Sportovní střelba: Městská hala Otrokovice

Taneční soutěž: Klub kultury Uherské Hradiště

Lucie Hanáčková, 9. B

Příspěvky posílejte na školní mailovou adresu **Jany Novotné.**

ŠKOLNÍ ČASOPIS POD LAVICÍ, ZŠ SPORTOVNÍ, UHERSKÉ HRADIŠTĚ

Zdroje použitých informací

Ilustrace:

Archiv autora

Kliparty společnosti Microsoft

Výtvarné práce žáků 9. C třídy

Textová část:

J. Čoupek a kol., Uherské Hradiště, královské město na řece Moravě

www.idobryden.cz

Wikipedie

Ze slohových prací žáků devátých tříd

©ZŠ SPORTOVNÍ 2013